DOSSIER

INTRODUCCIÓ
"Encontres a Beniarbeig". El camí encetat —febrer-juny 2014—

Tomàs Llopis

QUAN L'OCTUBRE DE 2013 L'ALCALDE DE Beniarbeig, Vicent Cebolla, va proposar a un grup obert de beniarbegins[1] la idea, encara molt vaga, de fer des del municipi alguna aportació important a la cultura, va tenir dos encerts principals: el primer pecar d'ambició i el segon comportar-se com un polític poc convencional per als temps que corren. Però ja se sap que sense el pecat encara viuríem al paradís de la ignorància i sense l'heterodòxia, en la uniformitat més paorosa.

Començarem pel començament: a la primera reunió, encara molt de tempteig, va quedar clara la intenció compartida per tothom que calia fer alguna activitat cultural important adreçada als vora dos mil habitants de Beniarbeig però també presentar una oferta atractiva més enllà del municipi, la qual cosa significava oferir un programa de qualitat i tan singular com diferenciat dels que es realitzen a la comarca, si més no. El projecte, així plantejat presentava dos problemes que calia resoldre prioritàriament: el primer, dissenyar un esquema prou flexible i obert per a satisfer el ventall de públic potencial al qual s'adreçava, i el segon —atenent a la intenció expressa de l'alcalde—, que pogués variar cada any sense perdre la identitat que l'havia de definir. En aquest sentit, existia la voluntat consensuada de transcendir les legislatures i les persones perquè al capdavall allò que ha de prevaler és que Beniarbeig esdevinga l'escenari d'una fita cultural anual. I si el nom fa la cosa, ben

[1] Han format part de la Comissió *Encontres a Beniarbeig. Jornades sobre literatura i història*, Vicent Cebolla —president—, Marisé Torres, Jovi Lozano, Francesc Mulet, Antoni González Picornell, Noèlia Valdivieso, David Trallero, Vicent Ribelles, Pau Banyó i Tomàs Llopis.

aviat vam decidir que aquesta fita duria el nom genèric d'*Encontres a Beniarbeig* i que cada any hi hauria un tema monogràfic diferent.

Per casualitat, simultàniament a les primeres converses sobre els *Encontres*, el consell de redacció de *L'Aiguadoç* celebrava una reunió ordinària en el decurs de la qual vaig informar sobre el projecte beniarbegí i vaig convidar els companys de taula a afegir-se a la comissió, que sempre ha estat oberta a tothom que tingués alguna cosa a aportar. Van declinar l'oferiment i m'hi van nomenar representant amb l'encàrrec de suggerir el tema de "Jornades sobre literatura i història", que la nostra revista publicaria com a dossier del número de 2014. L'acord va ser unànime.

Havíem parlat de dos encerts de l'alcalde, doncs el segon va ser el de renunciar a tot protagonisme. "Serà el que vosaltres voldreu i quan ho tindreu definit jo faré un pas enrere" —va dir—, però la comissió li va exigir el paper institucional que li pertocava i l'ha fet exquisidament, també prenent totes les decisions encaminades a resoldre qualsevol problema per inesperat que fos.

En l'editorial d'aquesta publicació glossem breument el contingut de cada ponència i la figura de cada ponent, per això només ens pertoca ací agrair a Simona Škrabec, a Silvestre Vilaplana, a Josep Lozano, a Tomás Hernández i a Antoni Furió la simpatia amb què van acceptar la nostra invitació i totes les facilitats que ens han donat en tot moment. Potser ells, millor que nosaltres, van saber intuir que els *Encontres a Beniarbeig* havien de ser una iniciativa important.

I ja arribats al capítol d'agraïments, el primer ha de ser a la seixantena llarga d'assistents que van omplir la sala en cadascuna de les sessions, era gent de Beniarbeig atreta per la novetat i l'interès de cada tema i era també gent d'arreu vinculada especialment al món de la cultura i de l'ensenyament, que cercava un alè d'aire fresc.

En conclusió, l'experiència d'aquestes "Jornades sobre literatura i història", dins els *Encontres a Beniarbeig*, és un model ben exportable. Model de convivència cívica i cultural i de col·laboració desinteressada i generosa entre el poder polític i el món de la cultura amb la voluntat i la satisfacció plenes de no haver transgredit els àmbits de les competències de cadascú i de confluir en un projecte compartit.